

Міністерство освіти і науки України
Національний університет водного господарства
та природокористування

Навчально-науковий інститут економіки та менеджменту
Кафедра державного управління, документознавства
та інформаційної діяльності

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

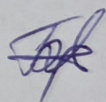
до магістерської роботи за темою:

**«Удосконалення діяльності пресслужби в системі
Рівненської обласної державної адміністрації»**

Виконала: магістр ПУА-61м
спеціальності 281

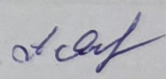
«Публічне управління і
адміністрування»

Боднарська Анастасія Іванівна

Керівник:

д.е.н., професор Якимчук А.Ю.

Рецензент:

к.е.н., доц. Антонова С.Є.

Рівне—2021

Ім'я користувача:
Анастасія Іванівна Боднарська

Дата перевірки:
20.12.2021 10:03:44 EET

Дата звіту:
20.12.2021 10:37:38 EET

ID перевірки:
1009717486

Тип перевірки:
Doc vs Library

ID користувача:
1033

Назва документа: Боднарська Анастасія Іванівна Публічне управління магістерська робота.pdf

Кількість сторінок: 96 Кількість слів: 20342 Кількість символів: 166863 Розмір файлу: 1.82 MB ID файлу: 1009715835

30.4% Схожість

Найбільша схожість: 5.38% з джерелом з Бібліотеки (ID файлу: 1009202370)

Пошук збігів з Інтернетом не проводився

30.4% Джерела з Бібліотеки 997

Сторінка 98

% Цитат

Цитати 6

Сторінка 99

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

Модифікації

Виявлено модифікації тексту. Детальна інформація доступна в онлайн-звіті.

Замінені символи 110

ЗМІСТ

ВСТУП.....	6
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ.....	9
1.1. Державне управління інформаційною сферою в Україні: структурно- функціональний аспект.....	9
1.2. Державна інформаційна політика України та шляхи її вдосконалення.....	14
1.3. Центральні органи державної виконавчої влади України в галузі інформації.....	18
1.4. Принципи, основні цілі та завдання, функції пресслужб органів державної влади та місцевого самоврядування.....	24
Висновки до першого розділу.....	34
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ У СФЕРІ КОМУНІКАЦІЇ НА ПРИКЛАДІ ПРЕССЛУЖБИ В СИСТЕМІ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ	36
2.1. Аналіз діяльності органів державної виконавчої влади у сфері комунікацій з громадськістю на прикладі пресслужби.....	36
2.2. Положення про департамент цифрової трансформації та суспільних комунікацій Рівненської обласної державної адміністрації.....	39
2.3. Співпраця департаменту цифрової трансформації та суспільних комунікацій та речника голови обласної державної адміністрації як єдина інформаційна лінія регіону.....	59
Висновки до другого розділу.....	62
РОЗДІЛ 3. НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМІВ ДІЯЛЬНОСТІ ПРЕССЛУЖБИ В СИСТЕМІ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ.....	65
3.1. Здобутки та перспективи інформаційної політики країн світу.....	65
3.2. Підходи до організації та цільова функція діяльності пресслужб органів державної влади та місцевого самоврядування.....	73
3.3. Формування напрямів удосконалення механізмів управління у сфері інформаційної політики.....	84
Висновки до третього розділу.....	90
ВИСНОВКИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ.....	93
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	98

Вступ

Актуальність теми дослідження. Нинішній стан суспільного і громадянського розвитку, а також ситуація, що склалася в українському та світовому інформ просторі, потребують посилення ролі держави у процесі забезпечення доступу громадян України до оперативної, актуальної, об'єктивної інформації, гарантування захисту національного інформаційного простору від негативних інформаційних включень та впливів зі сторони східних сусідів [9].

Державна інформаційна політика забезпечується за допомогою комплексу дій, які за своїм сенсом є рядом цілеспрямованих правових і організаційних заходів, які прямо впливають на об'єкт управління – наприклад, певний державний інтерес. У результаті цього досягається необхідний для суспільства корисний результат [8].

Саме тому сьогодні величезну увагу приділяють підвищенню ефективності виконання відповідними установами та структурними підрозділами своїх завдань шляхом державного регулювання й професійного управління. Бо ефективність інформаційної галузі визначають якісно налагоджена адміністративна й послідовна праця. Аналіз останніх публікацій та досліджень місцевих фахівців у сфері інформаційного права свідчить про те, що наразі засади державної інформаційної політики визначені різними нормативно-правовими актами, доступ громадськості до них є вільним й безперешкодним. Проте, більш глибокого дослідження потребують питання головних напрямів їх правового забезпечення.

Важливо, що засади інформаційної політики визначаються Верховною Радою України. А Кабінет Міністрів України, у свою чергу, забезпечує її проведення і здійснює виконавчу владу безпосередньо та через міністерства, інші центральні органи виконавчої влади та місцеві державні адміністрації, спрямовує, координує та контролює якісну діяльність цих органів. У Рівненській області це відбувається через Департамент цифрової трансформації та суспільних комунікацій Рівненської обласної державної адміністрації [13].

Зауважимо, що Державний комітет телебачення та радіомовлення, який діє згідно з Положенням про нього, затвердженим постановою Кабінету Міністрів

України від 11 липня 2007 року № 897, є спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади із забезпечення реалізації державної політики в інформаційній та видавничій сферах.

Так, згідно з частиною третьою статті 7 Закону України «Про телебачення і радіомовлення», спеціальним, конституційним, постійно діючим позавідомчим та єдиним органом державного регулювання діяльності у сфері телебачення і радіомовлення незалежно від способу розповсюдження телерадіопрограм і передач є Нацрада України з питань телебачення і радіомовлення.

Разом з тим, до компетенції Ради національної безпеки і оборони України, віднесено визначення стратегічних національних інтересів України, концептуальних підходів та напрямів забезпечення національної безпеки і оборони, зокрема, в інформаційній сфері згідно зі статтею 4 Закону України «Про Раду національної безпеки і оборони України».

Вище згадані органи відіграють головну роль у забезпеченні державної інформаційної політики.

Ситуація зі свободою слова в Україні викликає неабиякий інтерес на світовій арені. У свій час, Артикл 19 та Міжнародна підтримка медіа (IMS) закликали Президента України підтримати свободу висловлення поглядів та вільного написання текстів в Україні [2].

Чому ця ситуація так зацікавила світові спільноту – пояснюється легко. За рівнем правового забезпечення основоположних прав у певній державі можна робити висновок про можливість введення інвестицій, вкладених у різноманітні галузі господарства країни.

Як писав Гілберт Честертон, кожна людина хоче, щоб її інформували, неупереджено, чесно, правдивою. А найголовніше – в повній відповідності з поглядами.

Оскільки на сьогодні інформаційне законодавство не повністю систематизовано, тому напрями державної інформаційної політики визначені різними нормативно-правовими актами. Зокрема, Законами України «Про інформацію», «Про Національну програму інформатизації», «Про Основні засади

розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки», Доктриною інформаційної безпеки України, затвердженою Указом Президента України від 8 липня 2009 року № 514/200.

Варто звернути увагу, що пунктом 2 розпорядження Кабінету Міністрів України від 13 січня 2010 року № 85-р «Про схвалення Концепції проекту Закону України «Про основні засади державної комунікативної політики» Міністерству юстиції разом із зацікавленими центральними органами виконавчої влади передбачено розробити з урахуванням положень Концепції, схваленої цим розпорядженням проект Закону України «Про основні засади державної комунікативної політики».

У зв'язку з цим, наказом Міністерства юстиції від 15 лютого 2010 року № 125/7 затверджено склад робочої групи з розробки вказаного проекту Закону, до якого включено представників зацікавлених центральних органів виконавчої влади, громадськості та науковців.

Ця магістерська робота здійснена на прикладі Департаменту цифрової трансформації та суспільних комунікацій Рівненської обласної державної адміністрації.

Мета дослідження полягає в удосконаленні діяльності Департаменту цифрової трансформації та суспільних комунікацій Рівненської обласної державної адміністрації.

Об'єктом дослідження є діяльність Департаменту цифрової трансформації та суспільних комунікацій Рівненської обласної державної адміністрації у процесі надання поширення інформації для громади.

Предметом дослідження є вдосконалення діяльності Департаменту цифрової трансформації та суспільних комунікацій Рівненської обласної державної адміністрації. Магістерська робота складається із вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел й додатків.

За тематикою дослідження та професійним спрямуванням опубліковано дві наукові публікації.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

1.1. Державне управління інформаційною сферою в Україні: структурно-функціональний аспект

Сучасна наука трактує державне управління як практичний, організуючий і регулюючий вплив держави на суспільну життєдіяльність людей з метою її упорядкування, збереження або перетворення, що спирається на її владну силу [1, с.63]. При цьому, вітчизняна юридична література оперує так званими «широким» і «вузьким» трактуваннями державного управління. В першому випадку під ним розуміють сукупність усіх видів діяльності держави, в іншому – діяльність, що здійснюється у сфері виконавчої влади [2, с.11]. У цьому дослідженні під державним управлінням розуміється виконавчо-розпорядча діяльність органів державної виконавчої влади.

В суспільних відносинах, різноманітних видах діяльності й багатоманітних соціальних ролях держава управляє не всіма, а тільки тими їх проявами, сторонами і взаємозв'язками, які мають значення для всього суспільства, відносяться до реалізації загальних потреб, інтересів та цілей [3, с.14]. В той же час, на різних етапах історичного розвитку соціуму управлінська роль держави по відношенню до тих чи інших сфер суспільної життєдіяльності постійно змінюється.

Інформаційний фактор суспільного розвитку набуває глобального значення, що дає підстави констатувати наявність феномену інформаційної революції як результату двох паралельних процесів: постійного зростання ролі та обсягів інформації, необхідної для забезпечення життєдіяльності суспільства, та вдосконалення технологій її накопичення і поширення [4, с.91]. У результаті цього інформаційна сфера трансформувалась в пріоритетну галузь суспільної життєдіяльності і набула значення одного з ключових об'єктів державного управління.

Термін «інформаційна сфера» досить часто зустрічається в чинному законодавстві © О. Яременко, 2008 «Правова інформатика», № 2(18) / 2008 10

ВИСНОВКИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ

У результаті проведеного дослідження сформовано основні висновки та пропозиції щодо удосконалення системи державного управління у інформаційної політики, як на загальнодержавному рівні, так й на місцевому. Основні висновки до роботи наступні:

1. Потребує підвищення заробітна плата державних службовців. Питання оплати праці – актуальне. Заробітна плата – є не тільки важливим мотивуючим чинником, а й джерелом існування. І не лише для державних службовців. Втім, існуюча система оплати праці працівників державних органів є несправедливою та неефективною. Про це говорять як вітчизняні, так і міжнародні експерти. Про це знають з власного досвіду працівники державних органів різних рівнів. Тож реформування системи оплати праці державних службовців на основі класифікації посад покликане усунути несправедливість в оплаті праці, адже за сучасними світовими стандартами вона має ґрунтуватися на фаховості, результативності, мірі покладеної відповідальності та особистому внеску кожного працівників.

2. Пресслужбам у роботі варто дотримуватися правил «7 завжди»: завжди пам'ятайте, що ви говорите офіційно; завжди дотримуйтеся фактів; завжди поважайте роботу журналістів; завжди будьте рішучими, справедливими та ввічливими; завжди думайте перед тим, як відповісти – не поспішайте; говоріть та коментуйте лише те, що добре знаєте; завжди засвідчуйте свою готовність надати інформацію після її уточнення.

3. Державній інформаційній політиці Україні варто переймати іноземний комунікаційний досвід. Адже Україна змінюється, помітна динаміка у всіх сферах. Завдання комунікаційників тут – постійно промотувати імідж і внесок України в глобальних трендах. При побудові інформаційних кампаній варто використовувати європейську модель модель OASIS:

О – objectives (цілі);

А – audience insight (дослідження цільових аудиторій);

S – strategy (стратегічне обрамлення – включаючи меседжі, канали комунікації тощо);

I – implementation (впровадження);

S – scoring/evaluation (оцінювання результатів).

Ключовим елементом у вищепереліченому є оцінювання.

3. Використовуйте у роботі пресслужб інструменти соціальних мереж. Наразі Facebook та Telegram стали набагато ширшими майданчиками, аніж ЗМІ. Тому там держоргану та його керівнику просто необхідно транслювати свої думки там. На сьогодні Facebook – один із найпопулярніших каналів комунікації. Він дозволяє донести інформацію до цільової аудиторії на рівні телебачення.

Для поширення важливої інформації – є три періоди, коли люди активно читають стрічку новин. Зокрема, коли їдуть на роботу, з 10-ї до 13-ї години дня та вечір. Тому щоб інформація «потрапила» до аудиторії вчасно, її потрібно розміщувати в робочі години.

4. Робота пресслужби та прессекретаря керівника держоргану має бути в одному напрямку. Надзвичайно важливо усвідомлювати важливість постійного та ефективного діалогу комунікаційників та речника. Побудувавши якісні та прозорі комунікації, ви не просто збільшите рівень поінформованості суспільства про діяльність держоргану, а й збільшите рівень довіри до державної політики в цілому. Адже спільна комунікація – це не «довгий й сумний монолог», це, скоріше, бесіда – з різними аудиторіями, за допомогою різних технологічних та технічних засобів, проте, це передусім бесіда.

5. Покращення комунікації з журналістами – одне з найголовніших завдань. Зробити кращим цей процес зі ЗМІ можна, надавши більше контактної інформації: до кого, коли, з яких питань звертатися тощо. У роботі з медіа комунікаційники держорганів мають керуватися принципами співпраці та допомоги один одному. Бачити в журналістах партнерів, допомагати їм розібратися в темі, підказати важливі деталі – такі підходи допомагають якісно готувати новини. Також не треба боятися у журналіста попросити список тем, які

планується обговорити у ході інтерв'ю із вашим керівником. Зважаючи на це, зробіть власний перелік потенційних запитань і підготуйте тези.

Проблема систематичності у взаємодії із ЗМІ, на жаль, часто присутня у роботі держорганів. Робота органу державної влади із ЗМІ має здійснюватися на основі сформованої службою зі зв'язками з громадськістю комунікативної стратегії і детально розробленого плану тактичних дій. Адже саме від цього залежить якість формування інформаційних потоків про діяльність органів державної влади.

6. Державна інформаційна політика має служити інструментом зміцнення зв'язку Центру і регіонів, який забезпечує проведення єдиної політики держави на всій території країни. Спостерігається поглиблення «інформаційної нерівності» між окремими регіонами, галузями економіки та різними верствами населення.

Державні комунікації мають виходити на новий рівень співпраці центрального органу влади з органами на місцях. Потрібно виробити єдину інформаційну лінію, якою послуговуватимуться колеги від центру і до регіонів. Взаємовідносини органів влади усіх рівнів мають виходити на якісно новий щабель партнерства. Тільки так можна побудувати ефективні комунікації.

Адже коли люди говорять про владу, вони не розрізняють, на жаль, де яке міністерство, обласна державна адміністрація чи рада. Вони сприймають владу сукупно. Отже, кожен успіх та невдача є спільними. Тому єдина комунікаційна лінія має бути побудована таким чином, де вона формує довіру населення, забезпечує відкритість влади і прозорість її дій. Якщо ми у результаті хочемо викликати довіру, то єдиний шлях – це говорити правду, пов'язану з об'єктивними обставинами.

7. Пресслужбам варто припинити копіювати функції самих ЗМІ. Пресслужби повинні виступати першоджерелом у 99% інфоприводів. Інформація до журналістів має надходити саме від державних комунікаційників, а не навпаки. Готуючи інформацію, враховуйте її ексклюзивність, неочікуваність, суспільну значимість, дієвість, новизну, візуальність, драматичність. Тоді це точно зацікавить ЗМІ. У взаємодії зі ЗМІ треба займати проактивну позицію:

пресслужба повинна сама виходити на контакт і пропонувати інформаційні матеріали про ваші інформаційні продукти.

8. На сьогодні в Україні відсутні єдине інформаційне законодавство та нормативно-правова база щодо становлення в державі інформаційного суспільства. Українське законодавство не відображає комплексно зміни у суспільному житті, що виникають в результаті розвитку технологій та мереж, які складають основу інформаційного суспільства. Багато техніко-технологічних елементів щодо сфери інформаційного права продовжують існувати поза правовим полем, що не тільки стримує їх удосконалення, але негативно впливає на загальне соціально-економічне становище в країні. Становлення та розвиток інформаційного суспільства в Україні потребує створення цілісної системи інформаційного законодавства, гармонізованого з нормами міжнародного права.

Загальний підсумок – необхідна розробка та прийняття на рівні Кабінету Міністрів України конкретного Плану Дій щодо становлення інформаційного суспільства в Україні за умов врахування наукових напрацювань, думок та пропозицій громадського сектору та бізнесу.

9. Робота пресслужби беззаперечно має бути направлена на якісні зміни у регіонах. Тому тут варто користуватися такими золотими правилами комунікації, як вибір цільової аудиторії, корегування меседжа до неї, а також популяризацію змін, про які пише пресслужба, через успішні кейси – наприклад, розказувати про покращення на прикладі однієї людини. Зважаючи на вищевикладене, необхідно не просто підвищувати роль комунікації, її варто робити частиною реформи.

Комунікаторам потрібно доносити інформацію до аудиторії простою, зрозумілою мовою. Адже комунікатор – це своєрідний інтерфейс, маркер між владою та суспільством.

Пресслужбі варто серйозно розуміти важливість комунікації для населення нашої держави. Тому що від ефективності діяльності пресслужби обласної державної адміністрації залежить ефективність інформаційної комунікації в регіоні. Розроблений у магістерській роботі комплекс заходів дасть змогу удосконалити організаційну структуру пресслужби, задіяти інноваційні механізми

державного управління, які є дієвими, зважаючи на кращий міжнародний досвід. Всі ці заходи підвищують рівень партнерства між владою і громадою.

1. Прес-служба/Деликний тлумачення, засновані на міжнародних стандартах. Уклад. і гол. ред. В. Т. Філатов. Київ: Центр прес-інформації, 2015. 303 с.

2. Організація роботи прес-служби. Київ: Інститут масової інформації, 2015. 303 с.

3. Measuring the Information Quality: Results of the 2013 ITU-T Study. Profiles 2013. URL:

<https://www.itu.int/en/ITU-D/Statistics/Pages/publications/ITU-T-Study-Profile-2013.aspx>

4. Положення про департамент інформації та комунікацій Рівненської обласної державної адміністрації. Київ: Рівненська обласна державна адміністрація, 2019. 10 с.

creation and capture: implications for development. URL: <https://unctad.org/system/files/official-document/2019d10.pdf>

5. «OCI Ranking Table». URL: <https://www.oci.gov.uk/oci-ranking-table>

6. Фролова Н.Л. Особливості державної політики стимулювання розвитку цифрової трансформації суспільства шляхом та створення інноваційної економіки в Україні. Причорноморські гуманітарні студії. 2020. Вип. 55-1. С. 40-48.

7. Карпенко О. Класифікація нормативно-правового забезпечення державної діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні. Ефективність державного управління. 2014. Київ. Вип. 39. С. 139-171.

8. Клішурин П. О. Концепція «сервісно-орієнтованої держави» в контексті модернізації державного управління. Теорія і практика державного управління. 2017. №2 (37). С. 1-8.

9. Стан та перспективи розвитку інформаційної сфери України: збірник матеріалів з питань становлення інформаційного суспільства в Україні. Київ: Інститут масової інформації, 2017. 100 с.

10. Тітос А.І., Тітос І.І., Макарська І.С., Захарченко Д.М. Інформаційна безпека держави. Київ: Інститут масової інформації, 2017. 100 с.